

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Ötásbós posztóért 5 kr.
 Nagyból terjedelmű, mint azonos több
 isbeli hirdetésnek, alku szerint a leg-
 olcsóbb árért:
 Bélyegdíj: minden bevitelért külön
 30 kr.
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény öt-
 hasbós sorra 15 kr.
 Név- vagy bérmentetlennél beküldött hí-
 rítatok nem vétettek tekintetbe. — Ugy-
 szintén kéziratosok sem adhatók vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán kálde:
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2, 1/4 évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
 Előfizetési pénz s minden közlemény:
 Főpíacz, Kecse-ház földszint
 a szerkesztőségbe bermeten küldendők.
 Előfizetheti helyben:
 T e l e g d i K. L a j o s könyvkereske-
 désében a szerkesztőségél. — Egyébütt
 a postahivatalok utján.

858/876 S.

Fábian Antal magánvállalók Czincz Ig-
 náczt ellen, a „Debreczen” című hírlap 1875.
 évi 188. száma „Ujdonságok” rovatában meg-
 jelent közlemény miatt indított sajtó ügyében,
 a debreczeni kerületi esküdtszéknek f. évi ja-
 nuár. 13-án vádlottat vétkesnek kijelentő hatá-
 rozata alapján a sajtóbírósg által azonnal ki-
 mondott ítélet — miután vádlott által az eljár-
 ás ellen beadott semmisségi panasz a főmélt.
 m. kir. Curia mint semmissítőző által f. évi fe-
 br. 1-én 1886. sz. alatt hozott határozattal el-
 vetett, — jogerejűvé válván, azon ítélet
 ezennel közöltek.

ITÉLET:

„Vádlott Czincz Ignáczt az esküdtszék hatá-
 rozata alapján, az 1848. XVIII. t. cz. 12. §-a
 rendelkezésére képest három óra terjedő fog-
 sággal és százötven forintban megállapított s
 az országos pénztár javára fordítandó pénz-
 bírással büntetett; egyszermind a panaszok-
 nak okozott s általa felszámított, bíróság hatá-
 ranthet forintban mérsékelt perlekedési költsé-
 gekben elmarasztaltatik. A marasztaló ítélet az
 elmarasztaltó vádlott költségén az 1867. május
 17-én kelet igazságügyminiszeri rendelet 78.
 §-ához képest, a helyben megjelenő „Debrec-
 zen” című lap 1-ső rovatában közzé tétetni
 rendeltetik.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék,
 mint sajtóbírósgának 1876. évi febr. hó 18-án
 tartott üléséből.
 Szücs István,
 előki helyettes.
 Kató István,
 jegyző.

Debreczen, febr. 24.

Mint mult alkalommal véleménye-
 zők, az Andrásy gróf reformjavaslatai
 koránt sem fogják azt eredményezni, —
 hogy délkeleten megszűnjének a fegy-
 verek csatogásai. Mi szívesen feltételez-
 zük a török kormányról, hogy aggasztó
 politikai és pénzügyi viszonyai között,
 csakugyan komolyan fogja venni a re-
 form javaslatok elfogadott pontjainak
 keresztülvitelét, és a külhatalmasságok
 érdekeit követve, nem élnek
 úgy vele, mint annak idején a Hatti
 humájummal, melynek végrehajtása
 még csak célba sem vettetett. Tegyük
 fel tehát a törökről a legkomolyabb
 szándékot, akkor is, hol van az a mes-
 ter, a ki az iszlám és Krisztus hívei
 közt tátongó óriási irtógyeszen áthidalni
 képes legyen?

A keresztények minden áron lerázni
 akarják a megunt jármót, s megszaba-
 dulni tőle örökre. A bolgár és görög
 méreg által emésztődik, ha továbbra is
 török parancsol neki. A török pedig le-
 hetetlennek tartja, hogy neki valaha ke-
 resztényi oszka a parancsolat. Tűz és
 víz. Hogy illik ez össze?
 Még a zavar kezdetén úgy látszott,
 hogy a délkeleti összes kereszténység a
 nagy délszláv birodalomba ohatjana be-
 olvadni, a muszka czár uralma alatt bi-
 zonyos idő óta azonban egészen más,
 ettől merőben elütő czéljaikat engedték
 kissé napvilágra jönni.
 Ki hitte volna, hogy e szolgális-
 gban, mélyebb és tudomány nélkül ten-
 gődő nép, fogalmával kezdjen birni a
 republikánus?! És mégis úgy van!
 Legyen szabad nekünk a nagy nép-
 vezér Garibaldi köztársasági beszédét
 kissé összefüggésbe hozni a délkeleti
 eseményekkel. Egy gyorsan mesés se-
 bességgel keresztül vitt republika Olasz-
 országban, tám és pénzzel, erővel segí-

A „DEBRECZEN” tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bűnügyi regény 1 kötetben.
 Írta: Achscharumoff Miklós.
 Második rész: Julia.
 IX.
 — Mit jut önnek az eszébe — mint le-
 hetne az, hogy én elraboljam az ő szabadsá-
 gát? — felelte változtatott hangon — miután
 szigorúan, mondhatni haragosan végig nézett.
 — Elhagyta őt, hogy ne korlátozjam szabadsá-
 gát. Azt teheti a mit akar, élhet azzal a ki-
 vel akar.
 Egy titkos hang sugta fülembe, hogy ve-
 szélyes volna tovább hatolnom, ha látogatásom
 czélját kitalálja, egy minden el van veszte.
 Azonban kísérletem oly érdekel volt kapso-
 latban, annak sikere oly fontos volt, hogy el-
 határoztam magam, még egy próbát merényelni.
 — Szándékom volt a legvégő határig nyo-

gok térdei fejt hajtó lakóinak. Már is-
 mutatkoznak a jelek, a mennyiben Mi-
 letics urnak, a jövő férfiak újvidéki
 rokonai, még eddig soha nem látott poli-
 tikai ünnepeket fognak rendezni april
 23-kán, 50-ik születési éve alkalmából.
 A mi gyarló véleményünk tehát a
 békét czélzó reform javaslattal szem-
 ben a gyakorlat terén nem más, mint az,
 hogy jókora erőfeszítéssel el lehet ugyan
 oltani a háboru tűzét parányi időre; de
 az a csend és béke olyan lézen, mint
 a hamuval betakart parázs, mely az első
 szellőseke által kitakarattva, tápot kap,
 és városokat, erdőket perzsel és éget
 porrá, hamuvá.
 A délszláv köztársaságról pedig azt
 tartjuk, hogy csak valamely merész kép-
 zelmű szerb poeta énekében lát csak
 életet, de valóságban soha az életben
 meg nem jelen.

— Király ő felsége — mint a „B. C.”
 nek Bécsből távirják. — elfogadta Pejacsevics
 Péter lemondását. Horvát miniszterrel enné-
 fogva, Tisza Kálmán elterjesztésére, — miként
 már lapunkban is említve volt, — Bedekovics
 Kálmán fog kineveztetni.
 — Mollináry tábornagyrnagy meghívás foly-
 tán Bécsbe utazott.
 — Az Olaszország és Ausztria-Magyar-
 ország közt folyó alkudozások befejezése több
 hétre elhalasztott, mert — mint egy olasz
 lap írja, — több oly kérdés merült fel, melyek
 végleges eldöntése az osztrák-magyar vámszö-
 vetség megújításától függ.

— A török és magyar vasutak csatlakoz-
 kázása ügyében, — mint több fővárosi lap ír-
 tesztül, — Sefer basa legközelebb Bécsbe utazik.
 — Rövid hírek. Eperjesi gör. kath.
 püspökké dr. Tóth Miklós munkási egyház-
 megyei kanonok és ungvári papnövelei igaz-
 gató neveztetett ki. Hon t m e g y e egyhan-
 gulag az órázó vánterület s a magyar nem-
 zeti jegybank mellett nyilatkozott. A mi-
 niszterek, ha az árvis szándékuk való-
 sítását meg gátolja, szombaton utaznak Bécsbe.

Az 1838-iki árvíz.

(Ifj. b. Wesselényi Miklós naplójából.)
 E szomorú reggelen, márt. 14-én 7 óra
 után egy ledikra ütem, melylyel épen Havas
 J. senator jött. Vele a belváros utcáin evez-
 tünk, s a váci, kishid-, aranykéz- s más ut-
 cákból hordtuk a menekülőket a Sebestény-pi-
 aczra. En evezni s kormányozni kezdem, s a
 nevezett és Leopold, káisp- s apáczautezék
 többször rakodunk meg. Havasnak minduntá-
 n mondat, hogy e tájból ki, a Ferencz-
 város apró s alacsony fekvő utcáiba men-
 jünk, de hiábán; senatorról-senatorra jártunk,
 kérde: akarnak-e menni, vagy kell-e valami?
 buszuság emésztett a drága, a pótolhatlan időt
 ügy vesztegette látni. Képzeltem, hogy a kül-
 városok szegény lakosai, kis házacskáiban
 minő remülésben lehetnek; de hogy anyai ezer
 élet forog veszélyben, azt nem gondoltam; ha
 a házak összeomlását — mi néhol óra múlva
 kezdődött — tudtam volna, erővel is rá kény-
 szeritem Havast a veszély helyeire sietni.
 Szinte délig evezünk benn a városban: ezen
 munka sem volt ugyan egészen hiában való;
 mert ha nem jelen, de sietve közelgő
 veszélytől sokakat megmentettünk. E tájon
 számos hajók jártak le s fel, s talán több,

jük és elkiserítjük. Ez nem egyéb gunynál:
 s z a b a d v a g y, de ennek daczára is férjem
 maradás és egy másik nem lehetsz. Egy gyer-
 meknek is meg kell érteni... ez csak...
 Ez volt az utolsó erőfeszítés tölem és
 ez is siker nélkül maradt. Oga nem engedett
 beszédem végére jutni; kiszakítá magát kar-
 jaim közül és nem várt erővel lőköt vissza.
 — Hajgyuk el Eustachowna Mária —
 mondá szíriárd elhatározással. — Ön egyáltalán
 nem ért engem, ha azt hiszi, hogy én férjem
 egy vagy más módon erővel visszatéríteni
 akarom. Csak nem egyezem a válásba...
 nem is fogja azt meggyerni, mig élek. És ak-
 rom sem, ha az isten maga szállana le az ég-
 ből és ő biztosítana, hogy azzal semmit sem
 nyerek.
 Nem akarom az elválást, mert nem taládom
 szükségesnek, hogy magamat és őt egy piz-
 kos per, haszontalan vádák és bérlett után
 által kompromittáljam. És végre is mit hasz-
 nálhat mindez? legfőbb eszközét ad kezbe
 még egyszer megcsalhatni egy szerencsétlent,
 mint engem megcsált. Nem, én úgy taládom,
 hogy egy is elég abból.
 Megdőbbsen halottam e nyilatkozatot.
 Többé nem lehetett kétkednem Olga makacs-
 sága felől. Szavainak mindegyike, mint egy
 kettős ítélet hangzott fülembre, egy ítélet, me-

mint a mennyire szükség volt. A segíteni
 sietők közt kevés ismerőt, magúasaink és ifju
 uraink közül egyet sem láttam; végre Cseko-
 nics jelent meg egy hajóban Desseffy Aurél-
 lel, örültem látásunkon. Kérdésemre: merre ve-
 szik utjokat, s hol fognak dolgozni? Csekonics
 ezt felelé: „ich suche-einen Stall für meine
 Pferde.“ Botránkozás borzalma fogott el en-
 nek hallására. A söház- s molnár-utca felé,
 a lövőhely háta megett éttünk ki a szénapiaczra;
 a reformatus templom előtt sebesen rohant a
 víz keresztül, de még oly kicsiny volt, hogy a
 hajóból kiszálva, az egy darabig huzni kel-
 lett. Innea az üllő-utca mentünk, s több apró
 házak fedeleiről az embereket leszedtük. —
 Nehány teher embert vittünk az ország-ut-
 még szárazban való részére (a nemz. muzern
 előtt) s ezeknek jó szójálatot tettünk, mert a
 honnan kihoztuk, a ház nemsókára vízbe dőtt.
 A József- és stáció-utczából harsogott a se-
 gedért kiáltók lármája; ide siettünk és sze-
 rencsések voltunk sokakat megmenteni.
 Már ekkor kezdetek a házak omlani s
 düledezni. Ezeknek ropogása, rohanása, a víz
 közt emelkedő porfellegek, a rémítő sikoltás,
 sírás, ordítás borzasztó képét mutatta a dülő
 ényeszetnek. A muzeum-, ötpacsirta- s még
 sok más, u. m. a tavasz-, városnagor-, ösz-
 vadkecske-, gyöngytyuk-utczákból még igen sok
 ember életét megmentettük. Kievetvünk a ke-
 repesti utca, s azon keresztül a túfza- és sip-
 repesti utczából rakodunk meg egy párszor embe-
 ket, kiket a b. Prónay Albert lakásával szembe,
 a Huszár ház mellett tettünk a szárazra. Reg-
 gel óta kétszer is változtak evezők. Ketten
 voltak, én eveztem s kormányoztam. Havas
 délután 5 óra tájban szárazra szállott: én visz-
 szamentem a romok s düledező házak közé.
 Midőn egyszer megint jól megterbelt hajóval
 a szárazhoz értem, Prónay Albertet láttam
 tájánán másokkal együtt pipázni; felkiálték
 hozzá: „Es te itt pipázol?” Ennek volt sikere,
 mert visszatértemben már sem az áltánon, sem
 otthon nem volt, hanem ajtókból összeszedgett
 talpon elevezett s munkához látott.

Az alatt alkonyodni kezdett, s a borult
 égől köd és hózatvar szállott le, az estét
 siettetni, s az éjzt feketébbé tenni. Ennélf
 borzasztóbb estét és éjzt sohasem értem. Leirni
 azt tollam, s tán senkinek is tolla nem képes.
 Az egésznek minden egyes vonása olyan, mely
 már magában egy rémítő képét alakítva;
 s százanként oly jelenetek, és együtt s egy-
 mással vetkedve, melyek közül csak egynek
 is látása életfogytig megmarad, borzasztó
 emlék. A dülledékek, házromok, jégtömegek,
 butorok, gerendák, s mind-nem más akadályok
 közt, csak alig, s a legfeszültebb munkával
 lehetett a szük utczában haladni; bár honnan
 jött, hol volt s hová irányozott az ember,
 mindenütt a roskadozó épületek, s fedelek le-
 zuhanása szétzúzással fenyegette. Hol elől, hol
 hátul, hol oldalról omlott egy-egy épület
 össze. Csak ezeknek dörgő, ropogó, csörgő
 lármája nyomta el időről-íde, a kétségbeesők
 sikoltásait és segítségért már rekedt bögeseit.
 Tízfelé is akarván, s kelletvén menni, s csak
 egyfelé mehetni, százas is látni egyszerre ve-
 szélyben, s annak egyszerre csak harmadán se-
 gitgetni, s a többit a halál torkában hagyni;
 visszatartani a már merülésg telj hajótló az
 atyát, a férjét, kinek gyermekei s felesége
 már benne vannak; és ezeknek jajait, zokogá-
 sáit hallani; mindez oly valami, mi képzeli
 is borzasztó, de tapasztaltni s százasorosan ta-
 tapasztalni szivet repszeti. (P. N.)

A magyar fővárosból. A nép-
 színháza javára a népszínház bizottság sorsjá-
 tékolt rendez, s ennek engedélyezéséért a pénzü-
 gyminiszternek folyamodik. A Ferenczvárost
 eléktelenítő és kiterjedéset akadályozó söház
 ki sorsjaitatitai. A népszínházban tegnapielőtt
 adott először a „Talléros pékné”, — s mint
 a „N. H.” írja határozott sikerrel. A közönség
 zafuföldig megtöltte a színházat s kitünően mu-
 latott az előadások. Az „Adriatica” című bi-
 ztosítási díszes épületet fog építtetni a Ná-
 dor szálloda helyére. A középítési bizottság
 legutóbbi ülésén hét építési engedélyt adott ki.
 A magyar földrajzi társulatnak e hó 24-re je-
 lentett ülése jövő hó 9-re halasztott el. A
 Lipótvárosban legújabb népszínház szerint
 huszonötzven lélek lakik. A margit-szigeti hi-

lyet ő nem tudja felettem és felette mondott
 ki. Oh, bár sejtette volna, hogy hova visz-
 vak önéjűsége.
 További vonakodás lehetetlen volt rám
 nézve. Csak egy óráig maradhatott még nálam
 és nekem sem volt több időm a maradásra,
 tehát sietnem kellett, hogy az utat ahoz, mi
 előltünk volt, úgy a hogy lehetett kiegyn-
 gessem.
 Felelet helyett ismét csókolni kezdem, az
 eszköz találo volt, nem tudott neki ellentálni.
 Ingerültsége egy pillanat alatt elmúlt és ismét
 a legenyédebb barátok lenvünk.
 — Kedvesem — mondám — ha tudná,
 mily jól áll önnek a harag, szinte kedvem
 volna önt szándékosan ingerelni... de fére a
 tréfalól, ön meggyőződött engem, én magam is
 határozott jellemű vagyok és szeretem az em-
 bereket, kik tudják a mit akarnak; ha elébb
 mondta volna — nem egyezem az elválásba s
 több szót sem is akarok róla hallani, úgy én
 is felhagyok volna a kérdés feszegetésével.
 Ön sokkal büszkébb, sem hogy magát a per
 által kompromittálja és ha saját részére sem
 igényel szabadságot... Pál épen nem érde-
 mes rá.

Egyre mindazáltal tekintettel kellene len-
 ni. Miután ő még mindig szereti őt, óhaj-
 tanám önnek tanácsolni, hogy ne dolgozzék

don tegnapielőtt este tartott meg a világitási
 próba, mely alkalommal a hid minden oszlopán
 négy hatalmas gáláng égett, az oszlopok kö-
 zött pedig két gálámpa.

Vidék.

— A „Debreczen” levelezése. —
 Hosszu-Pályi, 1876. febr. 21.
 Országos háztartásunk az elv és nagyon
 nélküli helyzetünk közepette, hol a csapások
 sokasága és különfélesége már kikerülhetlenné
 teszi végelapustulásunkat, hol naponta a t.
 végrehajtók által szeszio száma hurcolják ár-
 veres alá — polgáraink birtok foszlá-
 nyait, itt, a hol már egy katasztrális hold 1
 rendű földre már alig akad 30 frton vevője;
 itt, a hol már megszoktuk a végrehajtók ha-
 vonkénti foglaltsait; itt, a hol az uszora na-
 gyobbzserűségét még csak jó intézményünk
 fedelve meghagyott árva tömeg — derék
 gondnoka enyhíti az árva pénzék 7% kamat
 melletti kikölcsönzésével az uszora nagyobb
 terjedését; itt, mondom, az elmult heten alkot-
 mányunk egy szokatlan réme dúla fel az ugys
 szomorú körülmények terhe alatt roskadozó la-
 kosságunk kedélyhangulatát.

Az e hó 19-én egy szakasz pénzügyér
 lepte meg váratlanul közösgünket, kik úgy lát-
 szik a már teljesen erkölcsöt vesztett lakosa-
 ink egyiktől a tragédiára hivata voltak, az
 ismeretlennek bosszuvágyát kielégíteni, — a
 bosszu azonban nem sikerült; a kőtel őt sza-
 kadt el, hol legvékonyabb volt, nehányan a
 legszegényebbek közül estek áldozatul ezen
 megutált intézményünknek, taláitától nálunk
 ugyanis néhány kiló törmelék szemétre való
 dugárú.
 1867-től ez idő szerintig megkiméltett
 közösgünk az utált intézmény látványosságától,
 és most, midőn már egy szabadelvű kormány
 lett volna hivata, ha csak ez egyetlen is
 megemmesíteni, azt kell tapasztalunk, hogy
 nem előre, de visszafelé haadunk. — Elmou-
 hatjuk tehát a magyarok új Miatyánkját:

Egyenlőség jöjjön el a te országod, és
 Szabadság meg minket e gonoszoktól,
 Amen.
 Ez eseményt követte e hó 20-án a hely-
 beli kaszinók javára rendezett polgári tánc-
 estély, melyen a sáros utak miatt csak a két
 testvér falubeliek vehettek részt. Jó zené-
 szűnk, Küti Sándor, és az izletes itatók és
 ételek kiszolgáltatására felkért Kezser Mózes
 ur kielégelő közreműködése mellett az estély
 teljesen sikerült.
 Végül köszönetem nyilvánítom az egy-
 let nevében is — azon felülzetőknek, kik
 már másodikban voltak szivesek Polgári kaszi-
 nóknak anyagi támogatásukkal részesíteni, u. m.
 Biró Elek, Paksy Albert, Szalay Ferenc, Szár-
 tory Deszö, Bogdány István, Rémer Bernát
 urak H.- és M.-Pályiból, Káczembek ur
 E.-Díószegről, kiknek neveit jegyzőkönyvünkbe
 bejartani kötelességemnek ismerem.
 Pintér Károly.

— Vidéki hírek. A kolozsvár körüli
 hegyek majdnem két ól magas hóval vannak
 borítva. Gyors olvadás esetén a Szamos nagy-
 mérvű kiáradásától tartanak. **Nógrádmegyében**
 Zelene községtől egy negyed órányira a far-
 kasok egy fiatal embert téptek szét. **A dettari**
 róm. kath. templomtól e hó 18. és 19-ike közti
 éjjel ismeretlen tettesek feltörték és onnan
 egy ciboriumot, egy palástot, egy kelyhet és
 egy feszületet vittek el. **Kis-Várdán** egy négy
 tagból álló család éhen halt meg; a család-
 apának már hónapok óta nem volt keresete.
A déli vaspályán Steinbrück és Zágreb közt
 a közlekedés az árvis által okozott töltés-
 rongálások következtében bizonytalan időre
 felfüggesztetett. **A Niczkyfalvi** lásiót, Wan-
 kert, a napokban erőszaklank akarták kiszaba-
 dítani börtönéből, a kísérlet azonban meg-
 hiúsult. **A gyulai** első takarékpénztár ez idei
 osztaléka részvényenként kilencz frt.

(Folyt. köv.)

törvényeken nyugszik,
 az határozatok tartó-
 ságok orvénységét
 ondotta ki s a latin
 tot be. De minden tila-
 rennatólik századi a
 en nyíltan há-
 másutt ügyasokat tar-
 nek később került át-
 rban alami törvények
 l arra, hogy a helyzet
 elidall a legújabb há-
 ntelésben nem lát há-
 után kifjti, hogy a
 mise, sem más szent-
 akadóyozza, s hogy a
 vevődesi és társadalmi
 fog ismét ama befoly-
 sággal protestáns orszá-
 ur, ha a protestánsok
 asság kötelezévei lesz
 őrizetere bizatott.

aság.
 koroztet Ma-
 rendőség, ki még
 megveszkött Moszkvá-
 nit 300,000 rubel ere-
 t. A uszó előzője 15
 sz z e r e k. A napok-
 hegedikből álló gyű-
 26 darab hánzenzer
 7 font sterling (11,970
 ban Amatinnak a híre-
 költ el, melyek egyike-
 dig épen 115 fontot fi-
 termetű amerikai egye-
 zes hadi ereje 45 ezer
 ente-ekből állitattik ki.
 resus ezen számot 10
 nt. Boldog ország! bel-
 J A B B.
 anin a víz lassan
 p a víz 527 cmé-
 b b és 9 hüvelyken
 mérí többé útszakit-
 n. Eszlingen el van-
 rohog is veszélyben
 amvasuton, a déli va-
 északnyugoti vasut
 nál az árvis miatt a
 febr. 23. (Távirati tud-
 es. arany 5.38) — Nap-
 szerkesztő:
 DÁNIEL.
 etegségek
 és
 oajok
 DRD párizsi egyetemi
 biztos gyógymódja
 erint.
 fájdalom nélkül
 zhatnak.
 Weisz Gyula,
 és kir. katona főkör-
 orvos, kiérdemelt ál-
 bányaművelő által.
 sntezta Mózes Lajos-
 871 90—30
 ti hirdetés.
 VII. t. cz. értelmében
 munkálati kezesítések
 változások kiegészíté-
 sülírott kir. kataszteri
 bb napdíjas szán-
 tetni, — és ugyan ily
 szakmányos mun-
 ság fogván megbízható
 atni: felhivatnak a vál-
 hogy folyamodványaik
 ítványáikkal a rendes
 sülírott igazgatóságnál
 2156. sz.) személyesen

1876. febr. hó 22.
 kataszteri igazgatóság
 debreczenben.
 jában. 1876.

